

Teoria muzyki elektronicznie

Programy Mijusic mogą być bardzo przydatne w samokształceniu młodych adeptów sztuki muzycznej. Umożliwiają przyswojenie wiedzy o interwałach oraz dojście do dużej wprawy w pisaniu dyktand melodycznych i rytmicznych.

W XXI wieku zderzenie dydaktyki z multimediami jest nieuniknione. Ogromny rozwój techniki komputerowej i Internetu sprawił, że wiedza z każdej dziedziny, kiedyś nie zawsze dostępna, dziś sama przychodzi do naszych domów, zaś dotarcie do niej uzależnione jest tylko od kilku kliknięć myszką. Komputer zatem może również pomóc w rozwijaniu wiedzy muzycznej, szczególnie w naszych specyficznych warunkach, w których wychowanie muzyczne w szkołach jest zepchnięte na margines. W naszym kraju były już podejmowane próby stworzenia programów do praktycznej nauki muzyki oraz jej teoretycznej obudowy. Nie wszystkie były udane.

Tym razem jednak grupa absolwentów krakowskiej Akademii Muzycznej pod kierunkiem pomysłodawcy – kompozytora i pedagoga – Michała Kluzowicza stworzyła bardzo ciekawy pakiet multimedialny pod nazwą Mijusic. Według autorów jest on skierowany przede wszystkim do uczniów szkół muzycznych I i II stopnia, zaś programy zawarte w pakiecie stanowią skuteczny i tani sposób na naukę teorii muzyki w domu i różnego typu zajęciach pozalekcyjnych, jako uzupełnienie i podniesienie własnych umiejętności. Dlatego pakiety i poszczególne programy są sprzedawane w dwóch wersjach: z licencją Home – dla użytkowników indywidualnych oraz EDU – dla instytucji. Autorzy kierują również programy do wszystkich, którzy nie chodząc do szkół muzycznych, chcą pogłębić swoją wiedzę w zakresie kształcenia słuchu i teorii muzyki.

Wymagania techniczne niezbędne do uruchomienia i korzystania z tych programów nie są zbyt wysokie i dzisiejsze komputery zazwyczaj je spełniają.

Zapoznałem się z trzema programami z sześciu tworzących pakiet Mijusic: Dyktando rytmiczne, Dyktando melodyczne oraz Interwały. Uwagę zwraca niezwykle staranne i profesjonalne przygotowanie każdego z nich. Bardzo dobra i estetyczna szata graficzna oraz prostota obsługi są ich niewątpliwymi zaletami. Przy okazji wypełniania wirtualnych kartek użytkownik uczy się podstaw komputerowej notacji muzycznej, co w przyszłości może być bardzo przydatne w trakcie używania innych, profesjonalnych edytorskich programów muzycznych.

Analizując szczegółowo materiał zawarty w programach, starałem się wcielić w postać młodego użytkownika. Dzięki temu mogłem dostrzec mocne i te gorsze strony programów. Najbardziej podoba mi się program do nauki interwałów muzycznych. Dobrze opracowane treści szesnastu lekcji z ciekawymi prezentacjami, może nieco banalna, ale dość ciekawa gra z pływającymi rybkami (interwałami) i test kończący każdą lekcję są atutami tego programu.

Aktualnie gra dotyczy odgadywania interwałów harmonicznych, docelowo składać się będzie również z interwałów melodycznych. Niektóre interwały są grane na instrumentach, których dźwięki zawierają zbyt dużo tonów nieharmonicznych, co utrudnia ich percepcję. Szczególnie dotyczy to brzmienia sekund wielkich i małych (lekcja 1) i niektórych interwałów w lekcji 14. Jednak uczeń powinien opanować rozpoznawanie interwałów nawet wtedy, gdy rodzaj instrumentu mu tego nie ułatwia.

Program Dyktando rytmiczne jest również bardzo interesujący i zawiera 119 zadań zróżnicowanych pod względem rytmicznym. Niewątpliwie będzie przydatny w nauce rozpoznawania rytmów, choć trochę za mało jest prezentacji melodycznych.

Niedoskonałością jest wskazywanie błędów, których nie ma (np. inne wiązanie grup metrycznych czy zapis dłuższych wartości nut, kiedy słyszalne brzmienie dźwięków w nagraniu jest krótsze). Dobrze by było, gdyby na końcu

mógł się pokazać prawidłowy zapis z zaznaczonymi błędami.

Na podobnym, dobrym poziomie zrealizowany jest program Dyktando melodyczne. Zawarte w nim fragmenty 119 utworów są rzeczywiście nie tylko materiałem do pisania dyktand pamięciowych, lecz również prezentacją tematów z literatury muzycznej i pokazem oryginalnych brzmień niektórych instrumentów. Do wad można zaliczyć brak możliwości szybkiego korygowania przypadkowych błędów zapisu powstałych przy posługiwaniu się myszką, co może spowodować zapominanie zaprezentowanej melodii i w następstwie wpisywanie niewłaściwych nut. W następnych edycjach sprawa nabijania tempa wraz z metrum powinna być też, podobnie jak przy dyktandach rytmicznych, uregulowana.

Mankamentem jest brak instrukcji obsługi programów, szczególnie dotyczących dyktand melodycznych i rytmicznych. Instrukcja powinna zawierać oprócz opisu programu i wszystkich wiadomości niezbędnych do swobodnego korzystania ze wszystkich jego możliwości, również sposoby rozwiązywania problemów natury technicznej, na które może napotkać osoba nie zawsze przygotowana do sprawnej obsługi komputera.

Niemniej programy Mijusic – pionierskie na polskim rynku – mogą być bardzo przydatne w samokształceniu młodych adeptów sztuki muzycznej, umożliwiając im dojście do dużej wprawy w pisaniu dyktand melodycznych i rytmicznych oraz dobrze przyswoić wiedzę o interwałach. Programy pakietu najlepiej będą służyły uczniom szkół muzycznych I stopnia oraz wszystkim amatorom, bez względu na wiek, którzy chcą wykształcić słuch muzyczny i przyswoić wiadomości z teorii. ■

Więcej informacji: www.mijusic.pl

Kupisz w księgarni internetowej na www.twojmuza.pl